

aceste făgăduieli, mulți d'între boierii și neguțetorii mai avuți, ne-avîndu încredere în proclamațiile și făgăduielile lui și mai cu sémă în Pandurii ce se aflaū sub dînsul, fugiră înaintea de 28 Fevruarie, fie care unde și cum putu. spre a'și asigura familiile și averile lorū mișcătore. Mulți d'intr'ênșii trecură peste Oltū, adică, la Slatina, Pitești și Câmpu-Lungū; Caîmacamulū Depalto se dusse la Bucuresci, ierū alți se retrasseră pe la moșiile lorū celle mai depărtate.

Intrîndū Tudorū în Craiova la 1 Martie, fu priimitū ca unū desevêșitū stăpênitorū de către poporulū care rămăsese în orașū. Aflîndu-se încă acolo Gh. Olimbie și I. Farmache, se întîlniră cu Tudor, își comunicară planurile și se înțellesseră liberū și fôră nici uă temere despre tôte.

Tudorū se informă de la acești doi căpitani despre fuga cetățenilorū cei mai notabili, și pe dată ordonă lui Macedonski, polcovniculū Iova și lui Buluc-Bașa Hristu, ca să'plece cătū mai în grabă în urma cetățenilorū fugiți, spre a-i popri unde'î vorū ajunge și a'î înapoia sub pază, fôră ênsē a le aduce cea mai mică supêrare. Acești căpitani ênsē, urmîndū cu totulū contra cellorū ordonate de Tudor, năvîliră cu ómenii lorū ca nisce lupi turbați prin satele de p'împrejurū, și nu numai că jăfuiră pônē la pielle pe fugari, îmbrăcîndu'î cu vechiturile lorū, spre mai multă batjocură și umilire, dérū, ceea ce este și mai oribilū, îi maltra-